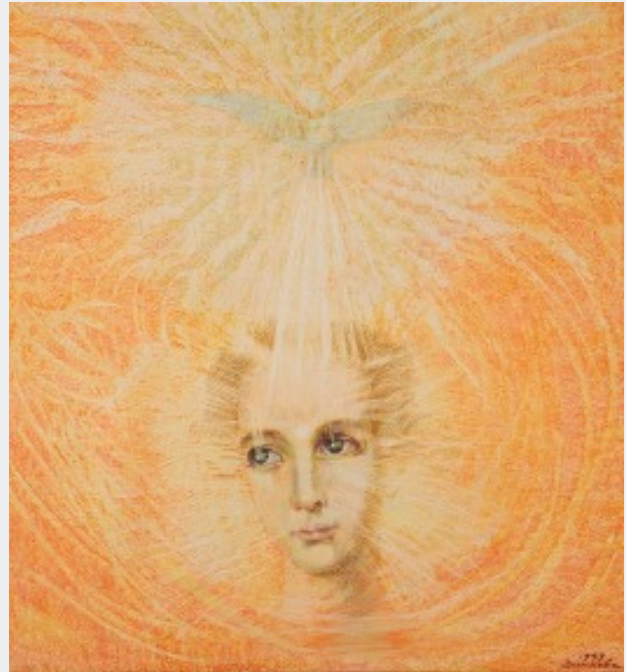

„АКО МОЖЕХМЕ ДА ПЕЕМ, ДОКАТО ГОВОРИМ” ИЛИ СИЛАТА НА ЖИВОТО СЛОВО

МАРИЯ ДЕРМЕНДЖИЕВА
СЪЗДАТЕЛ НА ЦЕНТЪР ПО КЛАСИЧЕСКА СУГЕСТОПЕДИЯ
“ВИХРОВЕНИЯ”

„Ако можехме да пеем,
докато говорим
Ако можехме да танцуваме,
докато се движим,
Ако можехме да рисуваме,
докато пишем
Ако можехме да преодолеем
времето,
пространството и скоростта
Докато мислим...
За да усетим Любовта на Създателя”

Д-р Евелина Гатева

Лили Димкова, „Духът на Любовта, Духът на Живота”

Анотация:

Статията разглежда красивата връзка между Учител и Ученик и силата на двойката през призмата на Любовта; връзката между цялото и частта и мистерията на Вдъхновението и Живото слово.

Abstract:

The article is about the beautiful connection between a Teacher and a Student and the power of the couple, through the lens of Love. The link between global and partial; the connection and the mystery of Inspiration and Life-giving Word.

Д-р Евелина Гатева оставя своя незаличим почерк върху класическата сугестопедия, такава каквато стига до нас. Чрез нея достигаем до същината на сугестопедията, която е живото слово, преминало през сърцето на Венера, през сърцето на розата! Розата като символ на любовта, естетиката, хармонията и красотата, като символ на най-нежното и чистото, което ражда безкраен живот!

Д-р Евелина Гатева е живяла с добродетелите на Венера и родена през март, под съзвездие Риби, тя ни оставя вкус на деликатност, женственост и стремеж към неуловимото.

Любовта, красотата и естетиката са изключително важни добродетели за мен, но стремежът към **“неуловимото”** е това което ме свързва най-дълбоко с Д-р Гатева.

Всичко, което е било, което е и което ще бъде; в крайна сметка е: “За да усетим Любовта на Създателя!”

2022 - година на три двойки, всяка една от които прави препратка към триединство и свързване; една двойка за физическия свят, една за умствения и една за духовния свят.

Числото **6** е числото на **Венера** и тази година ни се дава добра възможност да проявим нейните енергии: на мекота, дипломатичност и вечният стремеж към красота и равновесие.

“Използвай Ума, следвай Сърцето си”, казва Д-р Георги Лозанов, а след срещата с Д-р Гатева, тази мисъл придобива истински Живот и дава плод. Тяхната среща е отново двойка свързване, която се мултиплицира в триединство до числото на Венера 6. Дватама обединяват **умственият** и **духовният** свят, дават жив плод във **физическия свят**: класическата сугестопедията, **методика, която използва Живото Слово, преминало през сърцето.**

Говорейки за Живото слово, нека да започна с размисъл, как то се предава между Ученик и Учител. Тук се отваря още едно триединство (на Венера), породено от друга голяма любов, като **всички ние сугестопеди** сме родени от тази голяма Любов, като **Жив плод**, носещи семето на **Живото** слово и предавайки го напред в други фрактали.

Има едни добри приказки: “Когато искаш да научиш нещо отиди при най-добрият” или “Ако ти се пие Жива вода отиди при извора!”

Защо при най-добрият или при Извора? Защото когато попаднеш при него той структурира и твоето поле. Така както водата се структурира от живото слово, което ще изречем пред нея, така и ние поемаме от своята среда и нашият Учител, който ни структурира. Затова е толкова важно, кой точно е нашият Учител. Кой допускаме, като авторитет да ни структурира. Има много извори, но единици са тези от които тече Жива вода.

Затова е важно и присъственото обучение; да се присъства на ЖИВО. Ден след ден приемаме тази енергия, докато тя започва да живее в нас и става по естествен път част от нас самите. Също попадайки в среда или група от хора, ние автоматично и несъзнателно можем да приравним своето ниво на развитие с това на групата, т.е ние можем да се повдигнем или подтиснем според групата и средата. Възможно е това да е божествен промисъл отново към баланс и хармония. Връзката Цяло-Част, работи навсякъде.

Може да сме прекрасен музикален соло инструмент, но ако не можем да се настроим така, че да звучим в съзвучие с другите и с общия фон, ще звучим фалшиво. Дори само мисълта, че сме самостоятелни и изолирани от глобалното, ни вкарва в дисонанс. Веднъж да сме в хармония със светът около нас и общия фон; втори път с този вътре в нас и трети път да сме в хармония с Любовта на създателя. (6) А какво ако прекрасният музикален инструмент е нашият глас?

Лили Димкова, „Духът на обещанието“

Цикъл – „Завета на цветните лъчи на светлината“

И да се върна на темата: Даваме ли си сметка, какво е словото, колко можем да влияем чрез него и каква е неговата сила? А най-вероятно силата на думите, с които си служим се познава от резултата, който те произвеждат: внасят ли те живот, повдигат ли духа, облагородяват ли, както нас така и околните? Същото се отнася и за музиката, поезията и за всичко останало което творим и споделяме в този живот.

Едно от моите творчески деца се казва „Вихровения“. В името му заложих :”Вихър от Вдъхновения”, именно заради ЖИВителната завихряща сила, която носи Вдъхновението. Живото слово, както и Живото творчество и изкуство за мен са пряко свързани с Вдъхновението. В-дъх-новението, носи Живот. “Радостта произтича от вътрешния Божествен импулс на душата, тя дава Вдъхновение” [1]

Много голяма част от нас и на всичко около нас

се дължи на внушението. През последните две години видяхме на практика каква голяма сила може да бъде внушението и до какви последици може да доведе то ако е разрушително. Учителят Петър Дънов е казал думи за вдъхновението, които стават особено актуални днес:

„Все по-силно се усеща, че настава време всички ние и цялото човечество да преминем от фаза на внушение, към фаза на вдъхновение.“

“Вдъхновението е Божествен закон. То изразява Божествения живот. При закона на внушението може да се яви някой човек с по-силно внушение от твоето и да ти въздейства или пък да неутрализира твоето внушение. Вдъхновението обаче е по-високо от внушението. Никой не може да въздейства на вдъхновението-то е постоянно и винаги расте. На онези хора, които си внушават, животът им е непостоянен и променчив; на тия пък, които се вдъхновяват, животът им е постоянен. Такива хора могат да учат без усилия. Внушението е човешки метод. Когато искаш да учиш, ти трябва да си внушаваш, че можеш да учиш, докато най-после придобиеш това, което желаш. Това е все още придобивка чрез насилие.

Дойде ли до закона на вдъхновението, там започва истинският живот и човек навлиза в една нова област- в областта на хармонията.”
[2]

А щом сме в областта на хармонията сме отново в средата на Венера.

Една от основните задачи днес пред нас като човечество, е да осъзнаем, че всичко е живо и свързано с всичко останало.

Ако осъзнаем силата на думите като една енергия, която излиза от нас, завърта се (създава живот или обратното на живот) и се връща в нас, вероятно ще спрем да използваме думите нехайно.

Истинските Учители са проводници на Живото слово. Те живеят някъде дълбоко във всеки един от нас и не говорят, а пеят, събуждат, лекуват; вкарват ни в свят съкровен и необикновен.

Цялото величие на Живото слово е вътре в нас и затова се чувстваме толкова Вдъхновени, когато говорим чрез него, преизпълнени с радост. Разцъфтяваме и това се случва едновременно във всяка сфера на нашия живот. Една тиха радост, красивата радост на душата, като ароматна роза. И каквото и да се случва отвън, каквито и болки, страдания и изпитания да поднася животът, ако си в сърцето на **розата** (красивата тиха радост на душата) ще се успокоиш.

Това е пътят на духовният човек, да знае, че и през каквито и страдания да премине те са “учебен час”, за да усети Любовта на Създателя!

В памет на Д-р Евелина Гатева и с дълбока благодарност към нея, към Д-р Георги Лозанов и към Ванина Бодурова (три двойки в единство)

С благодарност към Галя Герасимова за вдъхновението по темата

Контакт: maria@vihrovenia.bg

Лили Димкова “Орфей и Евредика”

В статията са използвани цитати от Петър Дънов:

“Радвайте се”, НБ, София, 15.4.1917г.

„Законът на внушението”, от книгата, “Нови схващания на ученика”. Специален (младежки) окултен клас. Година IV (1924–1925 г.)

[1] Учителят, „Радвайте се”, НБ, София, 15.4.1917г.

[2] Учителят, “Нови схващания на ученика”.

Специален (младежки) окултен клас. Година IV (1924–1925 г.)